

บทที่ 3

การร่นถอย (THE RETHOGRADE)

ตอนที่ 1

(กล่าวทั่วไป)

1. คำจำกัดความ

การร่นถอย คือ การเคลื่อนย้ายทหารลงมาข้างหลัง หรือเพื่อให้ห่างจากข้าศึกเป็นการกระทำเพื่อละทิ้งภูมิประเทศให้ข้าศึกเข้าควบคุม ซึ่งเป็นการปฏิบัติตรงข้ามกับการตั้งรับที่ว่าการตั้งรับนั้นมุ่งประสงค์ที่จะทำการสู้รบกับข้าศึก ส่วนการร่นถอยเป็นการปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงการสู้รบกับข้าศึก

2. ความมุ่งหมาย

การปฏิบัติการร่นถอยเป็นการปฏิบัติเพื่อรักษาความมั่นคงของกำลังรบเพื่อรอโอกาสที่จะกลับเป็นฝ่ายรุกในการสภาพที่ดีกว่า ในการปฏิบัติการร่นถอย อาจกระทำเพื่อความมุ่งหมายดังต่อไปนี้

- 2.1 รบกวณ รั้งหน่วง และทำลายกำลังข้าศึก
- 2.2 ชักจูงให้ข้าศึกเข้ามาสู่สถานการณ์ที่เสียเปรียบ
- 2.3 นำกำลังบางส่วนไปใช้ยังพื้นที่อื่น
- 2.4 หลีกเลี่ยงการรบในสภาพที่อาจเป็นฝ่ายเสียเปรียบ
- 2.5 เพื่อรอเวลา และหลีกเลี่ยงการสู้รบขั้นแตกหัก
- 2.6 เพื่อหลีกเลี่ยงการรบ
- 2.7 เพื่อให้สอดคล้องกับการเคลื่อนที่ของฝ่ายเดียวกัน
- 2.8 เพื่อร่นระยะการติดต่อสื่อสารให้สั้นลง

3. แบบของการร่นถอย (FORMS OF RETIROGRADE)

3.1 การร่นหน่วงเวลา (DELAY) เป็นชนิดของการรบด้วยวิธีรับ ซึ่งใช้กำลังเข้าด้านทานการกดดันของข้าศึก เพื่อให้ได้เวลา และทำความเสียหายให้ข้าศึกให้มากที่สุดโดยไม่ทำการรบแตกหักกับข้าศึก

3.2 การถอนตัวจากการรบ (WITHDRAWAL) เป็นชนิดของการรบด้วยวิธีรับซึ่งให้กำลังทั้งหมดหรือบางส่วนผละออกจากการรบ

3.3 การถอย (RETIREMENT) เป็นชนิดของการรบด้วยวิธีรับซึ่งหน่วยทหารปฏิบัติการโดยไม่มี การประทะกับข้าศึกเพื่อถอนตัวจากการรบตามแผนที่ได้กำหนดไว้

4. ข้อพิจารณาในการร่นถอย (FUNDAMENTAL OF RE RETIREMENT)

4.1 ลักษณะภูมิประเทศ และลมฟ้าอากาศ (TERRAIN AND WEATHER) การพิจารณาภูมิประเทศในการร่นถอยนั้น จะพิจารณาถึงระยะการตรวจการณ์ และการยิงที่จะสามารถสู้รบกับข้าศึกได้ในระยะไกล เครื่องกีดขวางตามธรรมชาติ และที่สร้างขึ้นที่มีการเพิ่มเติม และคุ้มครองด้วยการยิง เพื่อใช้ในการรั้งหน่วงข้าศึก และช่วยในการระวังป้องกัน และช่องว่าง และการควบคุมภูมิประเทศสำคัญ

และเส้นทางที่ข้าศึกจะใช้กำลังเข้าโอบล้อมการปฏิบัติการถอย รวมทั้งสภาพของลมฟ้าอากาศที่จะเป็นอุปสรรคต่อการตรวจการณ์ การยิงและใช้ภูมิประเทศในการเคลื่อนย้ายหน่วยทหาร

4.2 การให้เสรีในการปฏิบัติ (FREEDOM OF ACTION) การหลีกเลี่ยงการรบแตกหักเป็นสิ่งที่ซึ่งจะช่วยให้ภารกิจร่นถอยกระทำสำเร็จ การให้เสรีกับหน่วยในการปฏิบัติเกี่ยวกับการโยกย้ายกำลังเพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติการเข้าตีของข้าศึก ในทางตรง ทางข้าง หรือทางหลังได้โดยเร็ว และสามารถใช้ประโยชน์จากภูมิประเทศได้อย่างสูงสุด จะช่วยให้การปฏิบัติการกิจสำเร็จได้ด้วยดี

4.3 วางแผนการปฏิบัติอย่างละเอียดโดยใช้วิธีรวมการเพื่อให้หน่วยปฏิบัติโดยวิธีแยกการ (DETAILED CENTRALIZED PLANNING FOR DECENTRALIZED EXECUTION) ตามธรรมชาติการร่นถอยต้องกระทำโดยให้มีด้านหน้าของเขตปฏิบัติการกว้างมาก การติดต่อสื่อสารและการควบคุมจึงมีข้อยุ่งยากต่อการปฏิบัติในการวางแผนการร่นถอยจะต้องใช้วิธีการรวมการเพื่อให้มีรายละเอียดแด่หน่วยรองที่จะนำไปปฏิบัติ

4.4 ผลกระทบกระเทือนเกี่ยวกับขวัญ (MAINTAIN MORALS) ในการวางแผนการร่นถอยจะต้องให้หน่วยทหารรักษาความมุ่งหมายในการสู้รบได้ อย่าให้เกิดข่าวลือที่จะทำให้ทหารหมดกำลังใจในการสู้รบ ผู้บังคับหน่วยจะต้องใช้ลักษณะความเป็นผู้นำหน่วยทหารอย่างเต็มที่ ควบคุมวินัยในการปฏิบัติ และการวางแผนการปฏิบัติเกี่ยวกับปัญหาที่จะกระทบกระเทือนขวัญในการสู้รบของทหารไว้ล่วงหน้า

ตอนที่ 2

การถอนตัวจากการรบ (WITHDRAWALS)

การถอนตัวจากการรบเป็นการปฏิบัติการซึ่งใช้กำลังทั้งหมดหรือบางส่วนผละออกจากการสู้รบกับข้าศึก ซึ่งมีวิธีปฏิบัติอยู่ 2 วิธี คือ.-

1. การถอนตัวภายใต้การกดดันของข้าศึกหรือการถอนตัวโดยไม่สมัครใจ
(WITHDRAWAL UNDER ENEMY PRESSUER OR INVOLUNTARY WITHDRAWAL)
2. การถอนตัวโดยไม่ถูกกดดันจากข้าศึกหรือการถอนตัวโดยสมัครใจ
(WITHDRAWAL NOT ENEMY PRESSURE OF VALOUNTARY WITHDRAWAL)

ซึ่งปกติจะเป็นการปฏิบัติการ ในช่วงระยะเวลาที่ทัศนวิสัยจำกัดข้อเปรียบเทียบการปฏิบัติการถอนตัวโดยไม่ถูกข้าศึกกดดัน และการถอนตัวภายใต้การกดดันของข้าศึกมี ดังนี้.-

1. การถอนตัว โดยไม่ถูกข้าศึกกดดันดีกว่าการถอนตัวภายใต้การกดดันของ ข้าศึกเพราะว่า

- 1.1 ลดจำนวนการสูญเสียลง
- 1.2 มีเสรีในการปฏิบัติ
- 1.3 ใช้การปฏิบัติการลงได้
- 1.4 ลดอันตรายจากการตรวจการณ์และการยิงของข้าศึก

2. การถอนตัวภายใต้การกดดันของข้าศึก จะกระทำเมื่อไม่สามารถหาวิธีอื่นที่ดีกว่าได้ และผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาแล้วว่าถ้าไม่เลือกวิธีการถอนตัวภายใต้การกดดันของข้าศึกแล้วจะได้รับการสูญเสียมากกว่าแต่เมื่อสภาพต่าง ๆ คลี่คลายไปในทางที่ดีแล้วการเลือกการถอนตัวโดยไม่ถูกกดดันจากข้าศึก

3. การถอนตัวภายใต้การกดดันของข้าศึก จะต้องมีอำนาจการยิงและความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่สูงกว่าข้าศึกจึงจะกระทำได้โดยสำเร็จ

การดำเนินกลยุทธ์ในการถอนตัวจากการรบ

1. การถอนตัวโดยไม่ถูกกดดันจากข้าศึก

1.1 การจัดกำลัง การถอนตัวโดยไม่ถูกกดดันจากข้าศึกปฏิบัติโดยจัดให้มีส่วนที่เหลือทิ้งไว้ปะทะเพื่อเป็นส่วนระวังป้องกันกำลังส่วนใหญ่ในการถอนตัวซึ่งประกอบด้วยต่าง ๆ คือ

1.1.1 กำลังส่วนดำเนินกลยุทธ์ หนึ่งในสามหรือครึ่งหนึ่งของอาวุธสนับสนุนในอัตราของหน่วยในแนวหน้า

1.1.2 รถถัง หากถูกคุกคามด้วยรถถังหรือถ้าให้รถถังถอนตัวลงมาก่อนจะทำให้เสียผลในการลวง

1.1.3 ครึ่งหนึ่งของอาวุธสนับสนุนของกองพัน. กรม และ กองพล

1.1.4 กองหนุนส่วนที่เหลือที่ทิ้งไว้ปะทะจะมีตั้งแต่ระดับกองพันขึ้นไป (ปกติใช้หมวดการข่าวและลาดตระเวน)

1.2 การระวังป้องกัน

1.2.1 ในการถอนตัวโดยไม่ถูกกดดันจากข้าศึกส่วนที่เหลือทิ้งไว้ปะทะเป็นผู้จัดเตรียมการระวังป้องกันโดยทำหน้าที่เป็นส่วนก้ำกั้วให้แก่กำลังส่วนใหญ่ และปฏิบัติการลวงข้าศึกอาจกระทำได้โดยใช้เสียงของการยิงปกติ การเคลื่อนย้ายและหันเหความสนใจของข้าศึก

1.2.2 ในขณะที่ส่วนที่เหลือทิ้งไว้ปะทะทำการถอนตัวก็จัดส่วนระวังป้องกัน เพื่อคุ้มครองการถอนตัวของส่วนที่เหลือทิ้งไว้ปะทะ และรักษาการติดต่อด้วยสายตากับข้าศึกโดยทำหน้าที่เป็นฉากก้ำกั้ว

1.2.3 จะต้องจัดเตรียมส่วนระวังป้องกันในพื้นที่ข้างหลังและพื้นที่ที่จะใช้เป็นที่มั่นใหม่ด้วย

1.2.4 การวางแผนจะต้องไม่ให้ข้าศึกจับได้และขัดขวางการปฏิบัติได้

1.2.5 มาตรการระวังป้องกัน ซึ่งต้องพิจารณาเพิ่มเติมในการถอนตัวโดยไม่ถูกกดดันจากข้าศึกได้แก่

1.2.5.1 แผนและกำลังในการแบ่งประเภทการระวังป้องกัน

1.2.5.2 การระวังป้องกันเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร

1.2.5.3 เจ้าหน้าที่ในสวนลาดตระเวน และยานพาหนะอื่น ๆ ต้องปฏิบัติอยู่ในขอบเขตจำกัด

1.3 การประสานปฏิบัติและการควบคุม

1.3.1 ขั้นตอนของการปฏิบัติการถอนตัวโดยไม่ถูกกดดันจากข้าศึก แบ่งเป็นขั้นการปฏิบัติใหญ่ ๆ ได้ดังนี้.-

1.3.1.1 การถอนตัวของขบวนสัมภาระและยานพาหนะ ซึ่งปกติจะกระทำก่อนเวลาถอนตัวที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการเคลื่อนย้ายแบบทยอย

1.3.1.2 กำลังส่วนใหญ่ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ตั้งรับส่วนหน้าจะถอนตัวตามเวลามายังพื้นที่ข้างหลังเพื่อเข้าพื้นที่รวมพล

1.3.1.3 กองหนุนของกำลังส่วนใหญ่อาจถอนตัวลงมาก่อนหรือพร้อม ๆ กับกำลังส่วนใหญ่ หรือภายหลังกำลังส่วนใหญ่ กองหนุนของส่วนใหญ่ไม่ต้องจัดส่วนที่เหลือทิ้งไว้ปะทะ

1.3.2 การควบคุมการปฏิบัติกระทำโดย

1.3.2.1 กำหนดมาตรการควบคุม การเคลื่อนย้าย และ การปฏิบัติการทางยุทธวิธีซึ่งได้แก่.-

- เส้นแบ่งเขต
- ที่รวมพล
- ขั้นการเคลื่อนที่
- จุดตรวจสอบ
- จุดเริ่มต้น
- จุดแยก
- เส้นทางหลักและเส้นทางสำรอง
- เจ้าหน้าที่ควบคุมการจราจร

1.3.2.2 มาตรการควบคุมการยิง

1.3.2.3 วิธีการติดต่อสื่อสาร

2. การถอนตัวภายใต้การกดดันของข้าศึก

2.1 การจัดกำลัง เมื่อข้าศึกกดดันและหน่วยที่ปฏิบัติการตั้งรับจำเป็นต้องถอนตัวภายใต้การกดดันของข้าศึก ผู้บังคับหน่วยอาจไม่มีโอกาสในการจัดกำลัง เพื่อปฏิบัติการถอนตัว ในการถอนตัวภายใต้การกดดันของข้าศึกจะไม่จัดส่วนที่เหลือทิ้งไว้ปะทะแต่อาจใช้ส่วนกำบังแทน ซึ่งอาจกระทำได้นี้.-

2.1.1 เมื่อหน่วยเหนือจัดส่วนกำบังให้

2.1.1.1 หน่วยที่ถอนตัวปฏิบัติการถอนตัวภายใต้การกำบัง ของส่วนกำบังที่หน่วยเหนือจัดให้

2.1.1.2 จัดส่วนกำบังจากหน่วยของตนที่ไม่สู้รบเพื่อให้การกำบังแก่หน่วยใหญ่

2.1.2 เมื่อหน่วยเหนือไม่ได้จัดส่วนกำบังให้

2.1.2.1 จัดส่วนกำบังจากส่วนที่ไม่มีการ ปะทะกับข้าศึก

2.1.2.2 ใช้ส่วนกำบังจากหน่วยที่ถอนตัว กำบังการถอนตัวของหน่วยเอง

2.2 วิธีการควบคุม คงใช้วิธีการควบคุมทางยุทธวิธี มาตรการควบคุมการยิงและวิธีการติดต่อสื่อสาร เช่นเดียวกับการถอนตัวโดยไม่ถูกกดดันจากข้าศึก

ตอนที่ 3

การรบน่วงเวลา (DELAY)

การรบน่วงเวลาเป็นการปฏิบัติซึ่งกำลังทหารถูกกดดันจากข้าศึกโดยปฏิบัติการร้งน่วงข้าศึก เพื่อให้ได้เวลาทำความเสียหายให้กับข้าศึกมากที่สุดโดยไม่ทำการรบแตกหัก

1. การจัดกำลังเพื่อดำเนินกลยุทธ์ ในการวางกำลังภายในที่มั่นร้งน่วง แบ่งกำลังในการดำเนินกลยุทธ์ ออกเป็น 3 ส่วน เช่นเดียวกับการจัดกำลัง เพื่อดำเนินกลยุทธ์ในการตั้งรับ ดังนี้.-

1.1 ส่วนระวังป้องกัน (THE SECURITY ECHELON) ซึ่งอาจประกอบด้วย

1.1.1 ส่วนกำลังจากที่มั่นแห่งแรก

1.1.2 กองหนุนจากที่มั่นจากข้างหน้าที่เป็นส่วนระวังป้องกันให้ที่มั่นปัจจุบัน

1.1.3 กำลังจากหน่วยที่เข้ายึดที่มั่นจัดเป็นส่วนระวังป้องกัน

1.2 ส่วนรบน่วงเวลา (THE FORWARD DELAY ECHELON)

1.2.1 ส่วนรบน่วงเวลานำปฏิบัติ เช่นเดียวกับส่วนตั้งรับหน้าซึ่งปฏิบัติหน้าที่บนที่มั่นรบน่วงเวลา 3 ประการ ดังนี้.-

1.2.1.1 หยุด หรือทำให้ข้าศึกเคลื่อนที่ช้าลงด้วยการยิงระยะไกล

1.2.1.2 รักษาที่มั่นจนกว่าจะได้รับอนุมัติ ให้ถอนตัวซึ่งอาจกระทำ เพื่อให้สำเร็จภารกิจด้วยการตีโต้ตอบเพื่อยึดภูมิประเทศ

1.2.1.3 หลีกเลียงการบั่นแตกหัก โดยใช้กองหนุนส่วนรบน่วงเวลานำเข้าตีโต้ตอบได้เพื่อช่วยเหลือหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ไม่ให้มีการปะทะกับข้าศึกเกิดขึ้น

1.2.2 กำลังส่วนใหญ่ของหน่วยรบน่วงเวลาจะวางไว้เป็นส่วนรบน่วงเวลานำ (THE FORWARD DELAY ECHELON)

1.2.3 ลักษณะของที่มั่นร้งน่วงมีดังนี้.-

1.2.3.1 มีแนวเส้นเขานานกับเส้นทางรุกของข้าศึก

1.2.3.2 มีแม่น้ำ หนองบึง ทะเลสาบ และเครื่องกีดขวางอื่น ๆ อยู่ข้างหน้า และทางปีก

1.2.3.3 เป็นพื้นที่สูงมีการตรวจการณ์ดีและสามารถทำการยิงได้ในระยะไกล

1.2.3.4 ที่มั่นร้งน่วงมีการกำบัง และซ่อนเร้น

1.2.3.5 มีชาย และ/หรือ ลักษณะภูมิประเทศที่ใช้ประโยชน์ในการเคลื่อนย้าย

1.3 กองหนุน (THE RESERVE ECHELON)

1.3.1 นอกจากบทบาทในการที่ได้ตอบแล้ว กองหนุนของที่มีนั้รบหน่วงเวลาอาจจัดเตรียมขึ้น เพื่อความมุ่งหมายเช่นเดียวกับบทบาทของกองหนุนในพื้นที่ตั้งรับ

1.3.2 กองหนุนของที่มีนั้รับอาจจัดเตรียมขึ้น เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการยึดรักษาที่มีนั้รับหน่วง หรือคุ้มครองการถอนตัวของกำลังส่วนหน้า

1.3.3 ความมุ่งหมายในการที่ได้ตอบของกองหนุนในการรบนั้รเวลา นั้น คือ เพื่อให้ได้ประโยชน์จากภูมิประเทศ หรือเพื่อไม่ให้หน่วยหนึ่งหน่วยใดต้องทำการรบแตกหักกับข้าศึก

1.3.4 หน่วยที่ปฏิบัติการรบนั้รเวลาปกติจะเป็นหน่วยที่มีความคล่องตัวในการเคลื่อนที่สูง การจัดกองหนุนมักจะมีกำลังน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับที่ตั้งรับยึดพื้นที่

2. การประสานการปฏิบัติการการควบคุม ในการวางแผนการรบนั้รเวลาแผนควบคุมการดำเนินกลยุทธ์มาข้างหลัง เพื่อเข้าที่มีนั้รับหน่วงคงวางแผนเช่นเดียวกับ การถอนตัวจากการรบโดยการจัดเตรียมส่วนกำบังเพื่อรับหน่วงอย่างต่อเนื่อง ในระหว่างที่มีนั้รับหน่วงแต่ละแห่งเมื่อสามารถปฏิบัติได้ และจากเหตุผลนี้เองผู้บังคับหน่วยสามารถใช้วิธีการในการสานการปฏิบัติ และการควบคุมในการตั้งรับ และการถอนตัวจากการรบมาดัดแปลงใช้ได้ตามความเหมาะสม

2.1 เมื่อการรบนั้รเวลากระทำเพื่อให้ได้เวลา ฉะนั้นการปฏิบัติเพื่อให้ได้เวลาจึงมีค่าสำหรับการรบนั้รเวลาในครั้งนั้น

2.1.1 เวลาที่หน่วยต้องเข้ายึดที่มีนั้รับหน่วงหรือใช้ส่วนกำบัง หรือส่วนระวังป้องกันคงปฏิบัติเช่นเดียวกับการตั้งรับ

2.1.2 กำหนดเวลาที่รับหน่วงข้าศึกอาจกำหนดเป็นชั่วโมง เป็นวันต่อการยึดที่มีนั้รับแต่ละแห่ง หรือการปะทะ หรือตามสภาพอื่น ๆ ที่เหมาะสม

2.2 การรบนั้รเวลาอาจกำหนดให้ปฏิบัติตามลำดับชั้น โดยใช้เทคนิคในการวางแผนเช่น เมื่อหน่วยอยู่ในที่รวมพลและ ได้รับการกิจให้รบนั้รเวลา คำสั่งขั้นต้นอาจบ่งเพียงการยึดที่มีนั้รับหน่วงเวลาขั้นแรก ส่วนการยึดที่มีนั้รับหน่วงต่อไป ไปอาจกำหนดและควบคุมโดยแผน และ/หรือ คำสั่งที่ออกเพิ่มเติมในภายหลัง

3. วิธีการรบนั้รเวลา (METHODS OF DELAY) มีวิธีปฏิบัติอยู่ 2 วิธี คือ

3.1 การรบนั้รเวลาในที่มีนั้รับตามลำดับ (DELAY ON SUCCESSIVE POSITION) เป็นการใช้อำกำลังเข้าควบคุมที่มีนั้รับโดยจัดส่วนต่าง ๆ วางตามขั้นตอนในเขต ที่มีนั้รับหน่วงซึ่งประกอบด้วยส่วนระวังป้องกัน พื้นที่ส่วนรบนั้รเวลาหน้าและพื้นที่ของกองหนุน

3.2 การรบนั้รเวลาในที่มีนั้รับสลับ (DELAY ON ALTERNATE POSITIONS) เป็นการใช้อำกำลังเข้าประจำที่มีนั้รับหน่วงสองแห่ง กำลังส่วนแรกเข้าประจำที่มีนั้รับหน่วง และเข้าสู่รบกับข้าศึก

กำลังส่วนที่สองเข้าประจำที่มันชั้นที่สอง เตรียมดัดแปลงที่มันเพื่อคุ้มครองส่วนที่หนึ่งจะเคลื่อนที่ผ่านไปยังที่มันชั้นต่อไปในทางลึก

4. ข้อพิจารณาทางยุทธวิธีในการเลือกใช้วิธีรบน่วงเวลา

4.1 ความกว้างของเขตปฏิบัติการและกำลังที่มีอยู่ ถ้าจะใช้การรบน่วงเวลาในที่มันสลบ จะต้องมีการกำลังที่สามารถปฏิบัติการได้ในที่มันสองแห่ง ถ้ากำลังไม่เพียงพอจะใช้วิธีการรบน่วงเวลาที่ในที่มันตามลำดับชั้น

4.2 ข้อเปรียบเทียบของกำลังรบฝ่ายตรงข้าม ถ้าข้าศึกมีการรุกรบหน้าโดยใช้อำนาจกำลังรบที่ได้เปรียบควรใช้วิธีการรบน่วงเวลา ในที่มันตามลำดับชั้น

4.3 ข้อเปรียบเทียบเกี่ยวกับความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ของข้าศึก ถ้าข้าศึกได้เปรียบในความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ควรพิจารณาในการรบน่วงเวลาที่มันสลบ

4.4 จำนวนและที่ตั้งของที่มันร้งน่วงในทางลึก ถ้ามีที่มันร้งน่วงที่เหมาะสมในการรบน่วงเวลาเพียงแห่งหนึ่งก็ พิจารณาใช้การรบน่วงเวลาในที่มันตามลำดับชั้น

ตอนที่ 4

การถอย (RETIREMENT)

1. กล่าวทั่วไป

1.1 การถอย เป็นการปฏิบัติการร่นถอยซึ่งกำลังมิได้ปะทะกับข้าศึกและข้าศึกมิได้กดดัน เป็นการปฏิบัติ การถอนตัวที่ได้วางไว้โดยปราศจากการกดดันของข้าศึก

1.2 การถอย ไม่สามารถดำเนินการได้เมื่อหน่วยกำลังปะทะอยู่กับข้าศึก ชั้นแรกของการถอย จะต้องถอนตัวจากการรบของข้าศึกเสียก่อน และใช้รูปแบบเดินทางก่อนที่จะเคลื่อนย้ายด้วยวิธีอื่น ๆ ต่อไปในการถอย

1.3 การถอย อาจจะดำเนินการโดยวิธีการขนส่งได้หลายวิธี เช่น ทางอากาศ ทางทะเลหรือทางผิวน้ำ

2. ความมุ่งหมาย

การถอยอาจปฏิบัติเพื่อเพิ่มระยะระหว่างฝ่ายตั้งรับกับข้าศึก เพื่อลดระยะการสนับสนุนทางการช่วยรบ เพื่อยึดครองภูมิภาคที่ได้เปรียบกว่า เพื่อให้สอดคล้องกับการวางกำลังของหน่วยใหญ่หรือเพื่อใช้เขตปฏิบัติการอื่นที่กำหนดขึ้นใหม่

3. การจัดกำลังและการดำเนินกลยุทธ์

3.1 ในการรุก เข้าหาข้าศึกการระวังป้องกันทางปีกและทางหลังจัดโดยกำลังส่วนใหญ่เมื่อหน่วยถอนตัวจากการรบเพื่อดำเนินการถอย ต้องใช้กองระวังป้องกันอย่างแข็งแกร่งเพื่อมิให้กองระวังหลังตกอยู่ภายใต้การยิงของข้าศึก กองระวังหลังจะต้องใช้ยุทธวิธีกรบน่วงเวลา

3.2 ในการถอย กำลังส่วนใหญ่จะกระจายออกไปทางตรงข้ามกับการรุกเข้าปะทะกับกับข้าศึก

4. การระวังป้องกัน

การเคลื่อนที่ควรกระทำระหว่างเวลาทัศนวิสัยจำกัด หน่วยที่ปฏิบัติการทยอยอาจปฏิบัติการแบบเข้าตีกองโจร, การตีโฉบฉวยด้วยทหารซุ่ม, การโจมตีทางอากาศ, การยิงในระยะใกล้และการใช้การปฏิบัติการจิตวิทยา การเคลื่อนที่ต้องประสานกันอย่างดีที่สุดเพื่อป้องกันอุปสรรคเกี่ยวกับพลเรือนอพยพด้วย

